

HỒI KÝ**TỔ MUỖI NGƯỜI***Hà Thúc Giảng***I/ NHẬP ĐỀ:**

Ngày 30/ 4/1975 Quân Cán Chính VNCH nghe lệnh Tổng Thống Dương văn Minh bỏ súng đầu hàng và bàn giao nhiệm sở cho Chính Phủ Cách Mạng Lâm Thời Miền Nam Việt Nam.

Trong lúc ấy, theo lệnh của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam công chức và cán bộ chế độ VNCH ở Sài Gòn phải trình diện tại nhiệm sở cũ và tiếp tục làm việc. Quân nhân bàn giao đơn vị và súng đạn xong được về nhà sống với gia đình, theo “chính sách khoan hồng” của Chính phủ Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam.

Hàng triệu quân nhân và công chức, ai cũng tin tưởng vào chính sách “khoan hồng” của Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam Việt Nam, thi hành đúng theo thông cáo của chính phủ.

Sau đó chưa đầy một tháng, có thông cáo kêu gọi cựu quân nhân các cấp, cựu công chức, tùy theo chức vụ từ trường ty trở lên, đem theo áo quần và tiền đóng góp để mua thực phẩm ăn trong thời gian mười ngày để theo học lớp “Học Tập Cải Tạo” của chính phủ Mặt Trận giải Phóng Miền Nam Việt Nam.

Mọi người tin vào thông cáo và lệnh “khoan hồng”, tự ý tìm đến các địa điểm được ấn định vào những ngày 13, 14, 15 tháng 6 năm 1975 như được nêu lên trong thông cáo để trình diện Học Tập Cải Tạo.

Công Chức từ Trường Ty trở lên đến trình diện tại trường Nữ Trung Học Gia Long.

Bài viết này chỉ ghi lại một số điều đáng nhớ của một số chuyên viên kỹ thuật gồm mười người được xếp thành một tổ trong lúc:

1/ Trình diện Học Tập Cải Tạo.

2/ Học tập và làm những gì trong những ngày tháng đầu Học Tập Cải Tạo đối với cựu Công Chức của Chính Phủ VNCH.

3/ Sau cùng là kết quả của chính sách Học Tập Cải Tạo.

II/ TRÌNH DIỆN HỌC TẬP VÀ TỔ MUỖI NGƯỜI:

Trong những ngày 13, 14, 15 tháng 6 năm 1975 các công chức và nhân viên cao cấp của chế độ Việt Nam Cộng Hòa cũ đã lần lượt đến công trường nữ Trung Học Gia Long trình diện Học Tập Cải Tạo. Mỗi người mang một ba-lô cá nhân trên lưng chứa quần áo, mùng mền để sinh sống như Thông Cáo của chính phủ Lâm Thời Mặt Trận Giải Phóng MNVN, thành phố Sài-gòn ban hành.

Khi đến trường, họ vào ngay văn phòng trình diện được đặt trước cổng. Người trình diện xuất trình thẻ kiểm tra, trình bày chức vụ, nghề nghiệp, đóng tiền ăn 10 ngày. Cán bộ xét xem người đó có phải là người có tiêu chuẩn thuộc thành phần phải đi Học Tập Cải Tạo không? Nếu không đúng đối tượng thì họ bảo trở về nhà, không cho nhập trại. Nếu người trình diện đúng tiêu chuẩn thì họ thu nhận việc đóng tiền ăn và ra lệnh nạp cho Cán Bộ giữ cất giữ số tiền bạc còn thừa, quý kim, tư trang vàng bạc và những vật liệu bén nhọn như dao, kéo, v... v...

Cán bộ sắp xếp những người được chấp nhận nhập trại theo từng tổ 10 người và chỉ định một tổ trưởng đại diện cho cả nhóm 10 người đó để nhận chỉ thị và thông báo lại cho những người trong tổ.

Chúng tôi có ý định làm thành một tổ 10 người gồm các kỹ sư công chánh đã quen biết nhau cho dễ sinh hoạt về sau. Do đó, những người kỹ sư tới trước ngồi chờ, đợi cho đủ 10 người quen nhau rồi lần lượt cùng nhau sắp hàng trình diện một lần .

Tôi vào cửa trường Gia Long, trước khi đến trình diện thì thấy một số các Anh Kỹ sư đang ngồi chờ. Một trong những Anh tới trước hỏi tôi có muốn học tập cùng một tổ với họ không? Tôi trả lời đồng ý, thì một anh bảo, chờ cho đủ 10 người rồi sắp hàng vào trình diện với nhau. Khi đủ một nhóm 10 Anh Em Kỹ Sư Công Chánh thì chúng tôi vào gặp cán bộ trình diện.

Mười người đó gồm có những Anh nguyên là Trưởng Khu Công Chánh, Chánh Sở thuộc Tổng Cục liêu Lộ , Trưởng Phân Khu, Trưởng Ty Công Chánh các địa phương ở miền trung như Quảng Ngãi, Thừa Thiên.

Chúng tôi đề nghị Anh Hồ làm Tổ Trưởng và được Cán Bộ chấp thuận.

Sau đó chúng tôi được hướng dẫn lên một phòng học trên lầu hai của trường để làm chỗ tạm trú cùng với những người của các tổ khác.

Sắp xếp nơi tạm trú xong, chúng tôi xuống sân trường quan sát và gặp nhiều người quen đang đi lại chuyện trò trong sân trường. Phong cảnh sân trường lúc này giống như một sân trường Đại Học.

Cơm chiều được Cán Bộ đặt với nhà hàng Đồng Khánh ở Chợ Lớn, một nhà hàng sang trọng, mang đến cung cấp và phát cho ăn tại sân trường.

Ai cũng cảm thấy dễ chịu khi được cho ăn sang trọng và không khí tự do trong trường Gia Long.

Nhiều người lạc quan nói:

- Mười ngày trôi qua rất mau và rồi cũng sẽ trở về sở cũ làm việc.

Đêm đầu và đêm thứ nhì trôi qua trong bình an vô sự.

Vào quá nửa khuya đêm chủ nhật, mọi người được lệnh Cán Bộ cấp tốc cuốn xếp mọi thứ để chuyển trại.

Chúng tôi bỏ mọi thứ vào ba-lô và làm theo lệnh Cán Bộ, đi xuống theo từng tổ, sắp hàng tại sân trường. Trong sân trường giữa đêm khuya, mọi người được sắp xếp theo thứ tự từng tổ, chờ đợi lệnh di chuyển. Lúc này, ai cũng lo âu tự hỏi, không biết họ chuyển mình đi đâu?

Khi hàng ngũ đã được sắp theo đúng thứ tự và ổn định, cán bộ ra chỉ thị:

- Từ nay, các Anh phải chấp hành theo chỉ thị đúng đắn, nếu sai sẽ bị trừng phạt nghiêm ngặt. Các Anh cần giữ trật tự và im lặng. Các Anh theo tôi ra ngoài trường và bước lên xe tìm chỗ ngồi, nếu ai ra khỏi xe không có phép sẽ bị bắn.

Ra khỏi cổng trường Gia Long, chúng tôi thấy một dãy nhiều xe đồ chở hành khách lớn đậu sẵn dọc đường. Xe được che kín hai bên cửa sổ, và mỗi xe có sáu lính bộ đội canh giữ cẩn mật.

Cán bộ ra chỉ thị cho chúng tôi lên xe ngồi chờ và giữ yên lặng.

Khi tất cả mọi người lên xe xong xuôi thì đoàn xe bắt đầu lăn bánh chạy ra vùng ngoại ô.

Trong đêm tối, ngồi yên lặng trên xe, ai cũng cố ý tìm đoán mình đang đi về hướng nào, và vùng nào và đi về đâu?

Khoảng hơn một giờ sau thì đến nơi trại Học Tập Cải Tạo.

Chúng tôi xuống xe với hành lý là chiếc ba-lô trên vai.

Cán bộ ra chỉ thị sơ khởi về nội quy trong trại.

Sau đó, cán bộ dẫn chúng tôi đến một ngôi nhà dài, chỉ cho một diện tích nhỏ trong gian nhà và bảo:

- Đây là nơi ở của các Anh.

Chúng tôi trải mền chiếu giữa nền xi-măng và ngủ sát bên nhau. Diện tích chỗ ngủ cho cả tổ 10 người có khoảng bề ngang 10 m và bề dài khoảng 3m.

Mỗi người bỏ ba - lô trên đầu chỗ ngủ để giữ vị trí và trải chiếu đã mang theo khoảng 1 m ngang để ấn định chỗ nằm của mình. Chỗ người bạn nằm kế tiếp cách đó khoảng năm tấc. Chúng tôi nằm sát nhau như thế, và đó là nhà chúng tôi ở trong trại cải tạo.

Về sau, chúng tôi được biết đây là Cô Nhi Viện Long Thành trước đây.

Cô nhi viện Long Thành ở trên một khu đồi đất rộng và được xây cất khoảng trên 10 căn nhà mái tôn, tường và cửa cũng bằng tôn, nền xi-măng. Trại Cải Tạo được chia thành nhiều Khu khác nhau, như khu dành cho cựu công chức, khu dành cho cựu cán bộ chính trị đảng phái, khu dành cho cán bộ trình báo, khu dành cho cựu cảnh sát, và một hội trường lớn làm lớp học cho cải tạo viên.

Nhà ở lợp tôn, vách tôn, bề dài khoảng 120m, bề ngang khoảng 15m.

Mỗi nhà là nơi ở của khoảng 20 học viên cải tạo, gồm 20 tổ, mỗi tổ 10 người. Tổ 10 người của chúng tôi là Tổ số 7, do Anh Hồ làm Trưởng. Căn nhà chúng tôi ở được gọi là Nhà 4, do Anh Trần làm Nhà Trưởng. Nhà Trưởng và Tổ Trưởng đều là người Học Tập Cải Tạo như chúng tôi và được cán bộ quản giáo chấp nhận cho làm nhiệm vụ được giao phó. Nhà Trưởng liên lạc giữa cán bộ quản giáo để nhận chỉ thị truyền lại cho các Tổ Trưởng. Tổ

Trưởng liên lạc giữa cán bộ và Nhà Trường cùng Tổ Viên để thi hành chỉ thị và chương trình sinh hoạt trong trại như lãnh thực phẩm ăn sáng và chiều, nhận chỉ thị của cán bộ trong việc làm lao động hàng ngày, hay lên Hội trường nghe thuyết giảng, nhận dụng cụ cuốc, xẻng, từ cán bộ giao lại cho Tổ Viên đem đi làm lao động để cuối ngày đem trả lại cho cán bộ quản giáo, v ... v... .

III/ CÁCH THỨC HỌC TẬP CẢI TẠO.

Sau khi nhận chỉ thị chung về nội quy trại, cách sinh hoạt, thì giờ ăn ,ngủ, học tập , lao động, giải trí, chúng tôi bắt đầu sống đời Người Học Viên Cải Tạo.

HỌC TẬP: Mục đích chính của Học tập Cải Tạo là GIAM GIỮ, TẬP TRUNG ĐỂ KIỂM SÓAT NHỮNG THÀNH PHẦN NGUY HIỂM ĐỐI VỚI CHÁNH QUYỀN, HÀNH HẠ KẼ THÙ, KHAI THÁC TIN TỨC cho Đảng Cộng sản Việt Nam.

Lệnh trình diện Học Tập Cải Tạo là phương cách tập trung tất cả Quân, Cán, Chính, Việt Nam Cộng Hòa cũ.

Hành hạ là bắt Cải Tạo Viên làm lao động cực nhọc, ăn uống thiếu thốn, nơi ở và sinh sống thiếu vệ sinh. Hành hạ là đe dọa tinh thần bằng cách giam giữ không có bản án xét xử và không có thời hạn giam cầm là bao lâu.

Khai thác là bắt học viên làm nhiều lần bản tự khai nói lên quá khứ hoạt động, nguồn gốc gia đình, tự nhận tội lỗi làm hại nhân dân dầu có hay không. Cán bộ buộc Cải Tạo Viên làm bản Tự Khai nhiều lần và không bao giờ được cho là đúng.

Sáng thức giắc từ 4.00 giờ sáng, làm vệ sinh cá nhân, tập thể dục, nhận thứ ăn và ăn sáng đến 8.00 giờ sáng là bị dẫn đi làm lao động. Nhà Trường và Tổ Trưởng nhận chỉ thị của cán bộ. Tổ Trưởng phổ biến lại cho Tổ Viên nhiệm vụ trong ngày. Mọi người thi hành nhiệm vụ được giao phó, như chặt cây, nhổ cỏ, đắp nền xây nhà, v...v... .

Nhiệm vụ mỗi Tổ được giao phó trong ngày phải thực hành cho hoàn tất.

Đến 4.00 giờ chiều trở về trại, tắm rửa, lãnh thức ăn và ăn tối. Đến 10.00 tối là mọi người

vào nhà ngủ, có lính bộ đội canh gác chung quanh nhà.

Mỗi tuần có một ngày lên hội trường học các bài do cán bộ giảng dạy về chủ nghĩa Mác-xít Le-nin của Cộng Sản, Sai Lầm của Chế độ Việt Nam Cộng Hòa, Tội Ác Mỹ Ngụy.

Sau khi nghe thuyết giảng, Học Viên được phát giấy bút đem về Tổ sinh hoạt, làm bài đầu hoạch kết quả bài học với nhận xét riêng của mình. Ngoài ra, Học Viên còn được hướng dẫn cách làm Bản Tự Khai, kể lại tất cả nguồn gốc cá nhân, anh chị em, cha mẹ gia đình nội ngoại vợ chồng từ ba đời trước cho đến hiện nay. Bản Tự Khai phải kể rõ công việc đã làm trong thời gian làm việc với chính quyền Việt Nam Cộng Hòa và ngay cả với bạn bè thân thuộc, kể cả gia tài, nhà cửa, của cải, bà con anh , em có ai đã đi xuất ngoại trước và sau 30 tháng 4, năm 1975.

Mục đích của việc lập tờ Tự Khai là để Cán bộ quản giáo biết lý lịch của Học Viên để buộc tội và để tâm theo dõi hành vi, tư tưởng của mỗi học viên.

Cán Bộ Quản Giáo thường nói “Khai báo thành khẩn, nghĩa là khai báo đúng đắn, không dấu diếm sự thật là có thành khẩn, và là một điểm tốt cho sự học tập cải tạo, là lý do và cơ hội Học Viên sớm được tha về đoàn tụ với gia đình, vợ con.

Đòn trả thù Học Tập Cải Tạo thật là thâm độc về phương diện tâm lý. Đó là ở tù không tuyên án, không có thời hạn.

Tờ Tự Khai, cứ làm đi làm lại nhiều lần, nhưng lần nào cũng bị Cán bộ quản giáo phê bình là “Bản Tự Khai chưa thành khẩn, cần khai lại”. Có người viết bản Tự Khai dài đến cả

trăm trong giấy mà vẫn bị xem là còn thiếu sót, thiếu thành thật, còn che dấu quá khứ, chưa thành khẩn.

Thật ra, đây chỉ là cách để Cán bộ tìm hiểu đời sống cá nhân, việc làm trong quá khứ, tìm hiểu tư tưởng, xác định lập trường, giai cấp và gia đình của mỗi học tập viên cải tạo. Dầu có tự khai thế nào cũng vẫn chưa đạt được nhu cầu, nghĩa là chưa thỏa mãn được mức độ hành hạ và trả thù của họ đối với Quân Cán Chính của chế độ Việt Nam Cộng Hòa cũ.

ĂN UỐNG:

Việc ăn uống do Nhà bếp nấu và mỗi Tổ cử người xuống nhà bếp lãnh thức ăn đem về chia đều nhau cho tổ viên.

Một bữa ăn căn bản gồm có, cơm, canh, món mặn, nước mắm.

Cơm được đựng trong rổ, canh đựng trong thùng thiết 20 mưới lít đem về tổ, đặt trước sân nhà ở của Tổ để chia nhau ăn.

Mỗi bữa ăn, mỗi người được phát một lưng chén cơm, trong đó cơm có tới ít lắm cũng vài ba phần trăm lúa. Vừa bung chén cơm ăn, vừa lượm lúa vớt ra ngoài, làm cho bữa ăn kéo dài thời gian.

Canh có khi là canh khoai, canh rau. Nếu là canh khoai thì khoai chỉ có lựa thưa rất ít khoảng vài phân nằm sâu ở dưới dưới đáy thùng thiết 20 lít. Nước canh là nước muối có nhuộm màu cho có vẻ canh, nhìn khác với nước lạnh. Món mặn là cá hay thịt mỗi người được chia một miếng cỡ bằng lòng tay cái. Nước mắm được chế biến bằng nước mắm pha thêm chín mưới phần trăm nước muối cho vừa đủ mặn để ăn.

Ăn một ngày hai bữa như thế, sáng và chiều.

Ăn uống thiếu hụt, thiếu dinh dưỡng, thêm vào việc làm lao động mệt nhọc, cho nên, tất cả Cải Tạo Viên, ai cũng gày ốm dần. Nhiều người chịu đựng không nổi sinh ra bệnh tật.

VỆ SINH: Vấn đề vệ sinh lại càng tồi tệ quá đáng.

Câu tiêu là những dẫy hố dài bề sâu và bề ngang khoảng một thước, có ván bắt qua để

ngồi đi cầu. Ở dưới hầm cầu tràn đầy dòi bọ sinh nở lúc nhúc.

Nước tắm được xe bồn chở đến bơm vào bồn nước có thể tích khoảng mưới thước khối được đặt lên cao khoảng ba thước. Từ bồn chứa đó, nước được xả vào bể cạn có diện tích khoảng mưới thước vuông cho mọi người múc nước tắm giặt.

Điều kiện ăn uống, làm lao động và vệ sinh như thế thì Cải Tạo Viên càng ngày càng ốm o, bệnh hạn.

Ngòai ra lại thêm sự trừng phạt tinh thần, như đe dọa kỷ luật và nhất là thời gian cải tạo không có hạn định, đã làm cho nhiều cải tạo viên lo âu, mất tin tưởng, và mắc bệnh quản trí, tâm thần.

IV/ NHỮNG ĐIỀU ĐÁNG NHỚ TRONG TRẠI HỌC TẬP CẢI TẠO LONG THÀNH:

Sau đây là những điều đáng nhớ trong lúc học Tập cải tạo ở trại Long Thành: Học tập, Ăn ngủ, Sinh Hoat.

Học Tập:

1/ Cán bộ giảng huấn đã nói trong hội trường, trước trên ngàn học viên, gồm những thành phần trí thức và ưu tú của chế độ Việt nam Cộng Hòa:

- “Các Anh là những thành phần cận bả của xã hội”.

Câu nói này làm cho mọi người chứng hứng, bất ngờ, im lặng, không thể có phản ứng gì khác hơn. Người Cộng Sản đã nghĩ về người trí thức Quốc Gia như thế là không ai hiểu nổi, là một sai lầm quá to lớn.

2/ Khi ở trại học tập cải tạo Long Thành quá một tháng, có người hỏi:

- Theo thông cáo của chính phủ, Học Tập Cải Tạo trong thời gian một tháng sẽ cho về. Nay đã quá một tháng rồi sao chưa thấy chính phủ cho về?

Cán bộ giảng huấn trả lời:

- Các Anh đọc thông cáo không kỹ và không hiểu rõ. Trong thông cáo chỉ nói mang thức ăn trong một tháng, chứ có chữ nào nói là học một tháng sẽ được cho về.

3/ Chúng tôi ở tại trại Cải tạo này là theo quy chế gì?: Tù nhân, Học viên, hay là người bị giam giữ trái phép?

Cán bộ giảng huấn trả lời:

- Các Anh thuộc thành phần tiểu tư sản, thắc mắc quá nhiều về danh từ vô ích. Các Anh hãy tự xem thử các Anh có phải là tù không?, có phải là học viên không?, có phải là bị giam giữ trái phép không?

Không phải tù vì tù sao không có áo quần tù, và số tù. Không phải là học viên vì học viên sao lại bị mất tự do và bị sống trong kỷ luật và canh gác quá gắt gao. Các Anh không bị giam giữ trái phép vì chính các Anh tự đi trình diện học tập cải tạo. Vậy các Anh hiểu ra sao thì tùy theo cách suy nghĩ của các Anh.

4/ Một cán bộ giảng huấn khi thuyết trình về bài “Chủ nghĩa Mác- Lê” tại Hội trường đã nói:

“Nhuộm trắng ra đỏ rất dễ, nhưng rất khó để nhuộm đen ra đỏ. Nhưng Đảng bắt buộc, tôi cũng phải làm.”

5/ Khi thuyết trình về bài “Tội Ác Mỹ Ngụy”, giảng viên đã nói: “Các Anh là kẻ thù của nhân dân, việc làm tội ác của các Anh ảnh hưởng đến “BA ĐỜI CON CHÁU MAI SAU”. Nếu đến đời “CHÁU NỘI CÁC ANH” mà chưa giác ngộ với cách mạng, thì vẫn còn bị nhân dân xem là kẻ thù”.

Thực tế, từ 1 tháng 5 năm 1975 trở về sau, vợ con những người liên hệ với chế độ Việt Nam Cộng Hòa đã bị Cộng Sản phân biệt đối xử, kỳ thị trong công ăn việc làm như cho thôi việc, không được làm việc theo khả năng, chỉ làm việc lao động, trong việc học hành, thi cử có điểm “Lý Lịch” của học sinh để hạ thấp điểm số, hoặc đánh hỏng các học sinh có cha mẹ đi Học Tập Cải Tạo.

6/ Thỉnh thoảng, cán bộ loan tin tên một học viên nào đó được tha về nhờ đã thành thật làm tờ tự khai và trong đó có nêu lên việc làm trong quá khứ của một số học viên bạn khác của anh ta. Nay Ban Quản Giáo đã biết rõ quá khứ của các Anh, vậy yêu cầu các học viên cần khai báo thành thật việc làm trong quá khứ để được cho về sớm. Đây, chỉ là đòn tâm lý lừa dối của Ban Quản Giáo. Thật sự ra, người Học Viên được nêu tên đã bị chuyển đến một trại

cải tạo khác mà thôi. Đây là một cách gây mâu thuẫn giữa các Cải Tạo Viên để cán bộ cộng sản thâm lược tin tức của các cải tạo viên nhẹ dạ.

7/ Tối thứ bảy Học viên thường được xem chiếu bóng ngoài trời, ở giữa cánh đồng trồng khoai. Đa số, các học viên ngồi dưới đất để xem phim: Phim chiếu các trại cải Tạo ở Tây bá Lợi Á, Liên Sơn. Đây là mẫu mực để Cải Tạo Viên xây nhà cửa và hàng rào để tự nhốt mình trong những năm tháng dài đằng bị tù đầy.

Trong lúc xem phim, cán bộ đi quanh hoặc đi xen lẫn trong đám học viên để kiểm soát. Thấy một Anh Bạn cải Tạo Viên ngồi trên vòng khoai. Cán bộ bắt Anh bạn đứng dậy và nói:

- Anh đã phá hoại nhân dân ba mươi năm chưa đủ hay sao mà bây giờ còn phá hoại tài sản của nhân dân. Anh muốn thi hành kỷ luật với Anh không? Anh Bạn xin Cán bộ bỏ qua vì không hiểu sự phá hoại do Anh gây nên.

Người cán bộ im lặng bỏ đi nơi khác.

8/ Mỗi lần đi làm lao động ra khỏi trại, Cải tạo Viên được sắp hàng dọc theo tổ, theo nhà, nối tiếp nhau thành một hàng dài cả cây số, mỗi đoạn khoảng năm mươi thước đều có lính bộ đội cầm súng canh chừng. Đàn người Học Tập Cải Tạo ăn bận rách rưới, ốm yếu, vác cuốc, vác xẻng, đúng là những người tù lao động khổ sai, trông rất là đáng thương.

9/ Sau thời gian ở trại gần hai tháng đã có một số Học Viên không đủ kiên nhẫn chịu đựng sự khó khăn, kỷ luật, và nhất dần vật, căng thẳng tinh thần về gia đình vợ con sống thiếu thốn ở nhà, nên khuân trí, mất sáng suốt, muốn tự hủy hoại thân xác mình.

10/ Một hôm, vào lúc quá nửa đêm, cán bộ vào thức giấc Anh Cải Tạo Viên, nguyên Trưởng Ty Công Chánh Quảng Ngãi, đem ra xe bị bưng chở đi. Cán bộ quản giáo cho biết, Ủy Ban Nhân Dân tỉnh Quảng Ngãi đòi giao trả Anh ta về chính quyền địa phương xét xử. Chúng tôi, những người trong tổ, nguyên ở các tỉnh miền Trung, ai cũng lo âu sẽ đến phiên mình bị chở đi giao trả về địa phương xét xử.

11/ Qua thời gian hơn một tháng, do ăn uống thiếu thốn, do nơi ở thiếu vệ sinh, do làm lao động nhiều, các cải tạo viên ai cũng ốm mất cả mười ký lô, có người bắt đầu bị bệnh.

Một số người đã thấy bệnh phát ra, như Anh Bạn lớn tuổi nhất trong Tổ bị bệnh thủng, Anh Bạn khác bị bệnh đau bao tử tái phát.

Y sĩ bệnh xá có người tốt nghiệp Đông y.

Anh Bạn bị đau bao tử loét, y sĩ trạm xá cho uống rượu thuốc.

Nếu Anh không uống rượu thuốc thì y sĩ không cho Anh nghĩ dưỡng bệnh, mà phải đi làm lao động. Nếu uống rượu thuốc đông y vào thì bao tử càng lở loét thêm.

Anh Bạn, phải ôm bụng đau đi làm lao động hàng ngày với các bạn trong tổ.

Trong lúc ấy, nội quy của trại là cấm các Bác sĩ chế độ cũ đang học tập cải tạo chữa bệnh cho bạn mình.

12/ Sau hơn một tháng Học Tập Cải Tạo, trại mở Câu Lạc bộ để bán thực phẩm cho học viên cải tạo. Nhưng tiếc thay, tiền riêng đã bị Cán bộ giữ hết từ khi nhập trại. Chỉ còn cách là đem nhân cưỡi, tượng Phật ở đây chuyền và đồng hồ đeo tay đi đổi lấy bánh, chuối, trái cây để có thêm thức ăn. Để có tiền mua thêm thức ăn bồi dưỡng sức khỏe, Tổ mười người chúng tôi đồng ý tổ chức bốc thăm, nếu thăm trúng tên ai, thì người đó phải đem tư trang xuống bán cho Câu Lạc Bộ để lấy tiền mua thêm thức ăn cho cả tổ. Khi hết tiền thì làm cuộc bốc thăm khác đối với số người trong tổ còn lại.

13/ Thịnh thoảng Học viên Cải Tạo đi làm lao động như chặt cây, nhổ cỏ, cuốc đất, dầm phải mìn hay vấp phải lựu đạn bị thương vong. Khi lên lớp học Cán Bộ Quân Giáo thông báo cho biết là mìn va lựu đạn do tàn quân “Mỹ Ngụy” gài lại trước khi tháo chạy làm cho các cải tạo viên bị thương vong.

Sự thật, theo chúng tôi nhận xét, là chính cán bộ Cộng Sản đã cố ý gài mìn bẫy hôm trước đó, để ngày mai chỉ định Cải Tạo Viên đến đó làm lao động để đập trúng mìn bẫy của họ đã gài.

14/ Sau khi biết trại tù cải tạo là nơi giam cầm không biết bao giờ có ngày về.

Có người bỏ tất cả trông mong, chờ đợi, và chỉ chăm lo cho sự sống của họ ở trại Cải Tạo sao cho khỏi bệnh tật để có thể sống còn với thời gian.

Để có thêm thức ăn cho Tổ, Anh Trần và Anh Hà đã tìm nơi trồng rau, trồng đậu. Nhiều Tổ khác cũng bắt đầu làm việc trồng trọt riêng như thế, bằng cách cuốc đất xới cỏ, trồng rau khoai, rau muống, trồng đậu, trồng cà.

Chúng tôi đã dùng phân người trong cầu tiêu, nước ở buồng tiêu, nước thải từ nơi tắm giặt để tưới cây vào những buổi chiều sau ngày lao động.

Vùng nào có rau cải sắp được cắt vào ăn trong ngày chủ nhật tới thì tuần này ngưng tưới phân và nước tiêu để giữ sạch sẽ trước khi hái vào nấu ăn.

15/ Cách sống trong trại học tập của mỗi người trong tổ mười người. Tâm tư mỗi người trong tổ mười người

Chúng tôi gồm mười người đã sống cùng một nghề và cùng làm việc trong Bộ Công Chánh. Chúng tôi đã hiểu biết nhau từ trước và xem nhau như anh em.

Trong hoàn cảnh khó khăn, chúng tôi giúp đỡ lẫn nhau, nhất là trong trại Tù Cải Tạo. Sự

sống ở đây, chúng tôi rất gần gũi nhau từ chỗ ngủ, chỗ ăn, việc làm lao động, chia cơm sẻ áo cho nhau trong hoàn cảnh thiếu thốn.

Tuy nhiên mỗi người có mỗi cá tính khác nhau.

a/ Anh Vĩnh luôn nói chuyện tiêu lâm để giải khuây cho các bạn trong tổ.

Mười giờ tối đi ngủ, Anh Vĩnh nằm xuống độ năm phút là ngủ ngáy pho pho, xem như vô tư hoàn toàn. Nhưng mỗi chiều chủ nhật, Anh ngồi lặng thình một mình, nhìn ra ngoài, bên kia chân trời, buồn rầu nghĩ đến gia đình vợ con.

b/ Anh Nguyên, lúc nào miệng cũng cười, như lúc nào cũng vui vẻ, nhưng khi đến giờ ngủ, Anh thao thức suốt đêm, qua những hơi thở dài không ngủ được, vì suy tư, lo nghĩ bân khuân mọi điều trong lòng.

c/ Anh Hồ, Tổ Trưởng, nhận lệnh và truyền đạt lại mệnh lệnh của cán bộ để cả tổ thi hành cho đúng mức, kể cả học tập, kỹ luật, và lao động. Công việc lao động được giao phó cho cả tổ mười người cùng làm, nhưng nếu có ai trong tổ ốm yếu, bệnh hạn, Anh đã yên lặng ra sức làm bù lại nhiều năng suất hơn để cuối ngày hoàn thành công tác được cán bộ giao phó cho Tổ.

Điều đáng chú ý là ăn uống thiếu dinh dưỡng và công việc lao động nặng nhọc quá mức mà Anh Hồ đã không quản công lao ra sức gánh vác công việc nhiều nhất cho Anh em trong tổ.

d/ Anh Như, người lớn tuổi nhất trong Tổ, có những ý nghĩ thâm sâu, làm sao đem ra thi hành thực tế, giúp đỡ được mọi người trong tổ. Anh thường hay nằm gát tay lên trán, tréo chân suy nghĩ sự tình. Người chung quanh nhìn vào tưởng rằng Anh đang vô tư nằm nghỉ mệt. Thật ra, Anh là người lãnh đạo sự sinh hoạt chung bên trong cho cả tổ.

e/ Anh Thất, ít nói, nhưng vẻ lo âu luôn hiện ra trên nét mặt, hiện rõ ra bên ngoài. Anh đang cố gắng che dấu sự lo âu đó và cố gắng hòa mình cùng với hoàn cảnh tù đầy.

f/ Anh Mai, chấp nhận thực tế, lúc nào cũng bình thản, tới đâu hay đó, không lo âu, không suy nghĩ, không sợ hãi, bình chân như vạc.

g/ Anh Tấn, người trẻ tuổi nhất trong Tổ, vui vẻ tuân hành chỉ thị của các Anh lớn hơn trong Tổ, làm lao động với năng suất cao để bù đắp công tác lại cho các đàn Anh lớn tuổi, yếu sức lao động.

h/ Anh Hai, ít nói, nhìn cặp mắt như luôn có suy tư sâu sắc riêng rẽ, không bao giờ làm phật lòng ai.

i/ Anh Trần, nhà trường nhà 4, thì giờ đi họp với cán bộ nhiều hơn, nhưng luôn chú tâm đến canh tác riêng tư cho Tổ mười người để có thêm thực phẩm cải thiện thức ăn cho Tổ. Anh Quyên chú tâm đến công tác cả nhà 4 gồm 20 tổ.

j/ Anh Hà, từ khi quá một tháng mà không được tha về thì không còn ước mơ về nhà nữa, không lo âu, không mong đợi, không suy tư, và chỉ chú tâm vào sự sống trong trại cải tạo như là một xã hội đặc biệt, nhỏ nhỏ. Anh Hà đã cùng với Anh Trần, mỗi buổi chiều sau khi lao động về lo múc nước phé thả tưới vườn rau, nhổ cỏ, bón phân cho rau được tươi xanh, sớm có ngày thu hoạch, có thêm thức ăn cho cả tổ.

Cuộc sống riêng tư và tâm tư mỗi người trong tổ mười người mỗi người một khác, nhưng cùng chung một mục đích là giúp đỡ lẫn nhau sống tuân hành kỷ luật và làm làm lao động để qua ngày tháng Học Tập. dù không biết thời hạn ở Tù Cải Tạo là bao lâu.

V/ KẾT QUẢ CỦA CHÍNH SÁCH HỌC TẬP CẢI TẠO:

Chính sách Học Tập Cải Tạo của cộng sản có những kết quả trực tiếp và gián tiếp.

A/ Kết quả trực tiếp:

a/ Bỏ tù hàng trăm ngàn Quân, Cán, Chính của Chế độ Việt nam Cộng Hòa cũ, để ngăn ngừa sự chống đối chính quyền Cộng Sản .

b/ Trả thù được những người trước đây, trong chiến tranh đã chống đối và gây thiệt hại cho Đảng Cộng Sản Việt Nam. Họ chỉ dùng đày ải và giết hại để thỏa mãn Hận Thù và không có Tình Thương giữa những người cùng giòng giống.

c/ Tiếp tục lừa dối nhân dân trước đây đã hiểu lầm mà giúp đỡ hay theo Cộng Sản, chống đối với Chế độ Việt Nam Cộng Hòa. Cộng sản đã nêu gương cho họ thấy nhờ giúp đỡ Cộng

Sản trước đây mà nay họ đã không bị tù đày, không bị phá hoại gia đình, không bị đối xử bất công mà trái lại còn được ưu đãi, nâng đỡ. Cộng sản tiếp tục thành công trong việc lừa dối những người theo ủng hộ, giúp đỡ họ.

B/ Kết quả gián tiếp:

Đảng Cộng Sản đã phơi bày sự thật là những điều sai lầm của họ, không những đối với những người Học Tập Cải Tạo mà còn đối với cả toàn dân Bắc cũng như Nam:

a/ Gây thù hận và khổ đau chết chóc đối với chình những người đồng bào, cùng dân tộc giống nòi với họ.

Đây là sự thể hiện sai lầm của chính sách giai cấp đấu tranh của Đảng Cộng Sản, chỉ có Thù hay là Bạn. Hề không Bạn là Thù. Không có tình đồng bào, ruột thịt, không có tình chủng tộc, giống nòi, không có lòng nhân đạo, chỉ có bạo tàn và giết chóc.

b/ Thể hiện chính sách sai lầm Tam Vô của Đảng Cộng Sản Việt Nam: Vô Tổ Quốc, Vô Gia đình và vô Tôn Giáo.

c/ Phân Biệt Đối Xử đối với gia đình và con cái Quân, Cán, Chính chế độ Việt Nam Cộng Hòa làm cho dân chúng không hợp tác với chế độ, làm cho chế độ yếu kém dần, nước nhà và dân chúng nghèo khó thêm. Dân chúng toàn quốc càng thêm oán ghét Đảng Cộng Sản Việt Nam.

d/ Chánh sách Học Tập Cải Tạo giúp cho Cải Tạo Viên hiểu tường tận thêm chính sách sai lầm, lừa bịp, dối trá, không có Tự Do, Dân Chủ, Công Bằng và Bác Ái đối Đảng Cộng Sản Việt Nam.

C/ KẾT QUẢ HỌC TẬP CẢI TẠO ĐỐI VỚI TỎ MƯỜI NGƯỜI

Sau gần một năm bị giam giữ, mười người trong Tỏ, đều là Kỹ Sư Công Chánh trong chế độ Việt Nam Cộng Hòa, đều lần lượt được phóng thích. Sau khi được phóng thích, họ bị mất quyền công dân và phải sống dưới sự quản chế của chính quyền địa phương trong một quãng thời gian từ sáu tháng đến nhiều năm mới được chính quyền địa phương trả lại quyền công dân. Tuy nhiên, tất cả mười người đều được tạm tuyển dụng trở lại với tư cách chuyên

viên để làm việc với chế độ mới trong phạm vi chuyên môn, nghề nghiệp.

Nhờ sự hiểu biết chính sách dối trá của chính quyền Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa và Đảng Cộng Sản Việt Nam, tất cả mười người được trả lại tự do đều, bằng cách này hay cách khác, trốn thoát khỏi Chế Độ Cộng Sản và ra đi tìm tự do ở những nước tư bản, chấp nhận hy sinh cả tánh mạng trong lúc vượt biên.

Điều này, nói lên sự sai lầm đối xử, chính sách trả thù, chính sách độc tài, mất tự do, không công bằng, phân chia giai cấp của Đảng Cộng sản Việt Nam, đã làm mất mát tài năng đất nước và đưa đất nước vào con đường lạc hậu, nghèo nàn, so với các nước lân bang cùng hoàn cảnh.

VI/ KẾT LUẬN:

Tỏ mười người là những Kỹ Sư Công Chánh của chế độ Việt Nam Cộng Hòa. Trong thâm tâm, khi theo học một nghề chuyên môn, họ đã có tấm lòng muốn đem sở học của mình, phụng sự một ngành khoa học kỹ thuật, để góp công sức mở mang xứ sở. Đang trên đường phục vụ đất nước nửa chừng, miền Nam Việt Nam bị thua Miền Bắc Việt Nam. Trong tấm lòng ngay và thành thật của một Kỹ Sư chuyên nghiệp, họ nghĩ rằng, sau khi Học Tập Cải Tạo xong, họ sẽ tiếp tục phục vụ mở mang đất nước.

Nhưng qua những bài học, kỹ luật, cách đối xử của cán bộ và chính sách của Chính Quyền Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, họ thấy là đã bị lừa gạt. Thông cáo đi Học Tập Cải Tạo là do chính sách khoan hồng: nhưng không có “khoan hồng” chút nào. Đó là chính sách trả thù, lừa gạt. Học Tập Cải Tạo là một trại Tù khắc khe, hành hạ qua lao động chân tay và qua ăn uống thiếu dinh dưỡng và nơi ở thiếu vệ sinh. Ngoài ra, Học Tập Cải Tạo, trong thời gian không hạn định là một Án Khổ Sai vô cùng nặng nề và vô nhân đạo về phương diện tâm lý.

Chính quyền Cộng sản đã dối trá và trả thù Quân cán Chính Việt Nam Cộng Hòa. Ngày trình diện Học Tập Cải Tạo, họ gọi là NGÀY BỊ BẮT. Sự thật là tất cả những người Quân, Cán, Chính trong trại Học Tập Cải Tạo đã

không bị bắt, mà họ đã tự nguyện trình diện Học Tập Cải Tạo theo, thông cáo “khoan hồng” của chính phủ Cộng Hòa miền Nam Việt Nam. Ngày được tha trở về họ gọi là: NGÀY PHÓNG THÍCH. Trong giấy phóng thích, họ buộc người được tha phải trình diện với Chính quyền địa phương Quận Chế trong thời gian không biết bao lâu, và đồng thời trong thời gian bị quản chế này họ bị mất quyền công dân, một hình phạt vô cùng ác độc của Đảng Cộng Sản Việt Nam.

Khi được tha về thì gia đình họ đã xuống cấp hoàn toàn vì sự đối xử không công bằng của chính quyền địa phương qua công ăn việc làm, sự học hành con cái, qua các chính sách kỳ thị gia đình người có chồng đi học tập cải tạo.

Ngay bản thân người Học Tập Cải Tạo được trả về nguyên quán, sau thời gian bị quản chế và được trả lại quyền công dân, họ cũng bị kỳ thị trong công việc làm ăn, nghề nghiệp. Họ bị công an địa phương bí mật theo dõi, kiểm tra.

Từ những nhận xét thực tế đó, qua các nhận định về sự học tập, hiểu biết cách đối xử của cán bộ Quân giáo trong trại Cải Tạo, họ đã có quyết tâm là không thể nào sống với một chế độ độc tài, thiếu, công bằng, thiếu, tự do, dân chủ đối với Quân Cán, Chính, chế độ cũ.

Vì thế, họ đã quyết tâm hy sinh tất cả, dù cả mạng sống để tìm cách trốn thoát khỏi chế độ dã mang, độc tài của Đảng Cộng Sản Việt Nam, tìm một đời sống có công bằng, tự do.

Trên đây là thành quả Cải Tạo của Tổ mười người: Tất cả mười người thuộc tổ Học Tập Cải Tạo đều trước sau, trốn thoát ra sống ở các nước Tự Do, không bằng cách này thì cách khác.

Tổ mười chỉ là một sự thật của một nhóm người trình diện Học Tập Cải Tạo trong trại Cải Tạo Long Thành. Nhìn chung toàn miền Nam Việt Nam với cả triệu Quân Cán Chính, Việt Nam Cộng Hòa, ai cũng trải qua cảnh thù hận, tù đày. Thậm chí có hàng chục hay trăm ngàn người bị hãm hại giết chết bởi cán bộ quân giáo qua chính sách trả thù, ám muội của cán bộ của Đảng Cộng Sản Việt Nam.

Đây là một vết nhơ trong lịch sử Việt Nam dưới chế độ Cộng Sản. Mong rằng những thế hệ con cháu Việt Nam mai sau cần xem bài học xấu xa này của Đảng Cộng Sản Việt Nam mà tránh không vi phạm sai lầm.

Hà thúc Giảng
April 17, 2014

Ghi Chú: Hình ảnh được lấy từ Internet